

XI. Villányi ut 28/a II.3

Budapest, 1964. jun. 11.

Igen Tisztelt Kedves Professzor Ur!

Remélem meg tetszett kapni levelező lapjaimat.

Mindig készültem bővebben írni, de nem a legjobban éreztem magam és még most sem örvendhetek jó egészségnek, ahogyan ezt mondani szokták. Már hónapok óta gyomorhurutom van, nem ehetek semmi zsírosat, nagyrészt kétszersültön és kekszen élek, de hát így még sok ember szaladgál vidáman a földön. Már meg is szoktam volna én is, ha nem volnának közben vesekőveim. Míg egy kis kő kivándorol belőlem nagyon sok fájdalmat okoz. Az elmúlt hónapokban valóságos kavics- és homokbánya lettem, igaz, hogy minden nap ittam a kamilla teát és az szerencsére kihajtotta. Pillanatnyilag azonban, hogy korán ne mondjam, nyugalmam van.

Pedig időközben igen sürgős munkám is lett volna, illetőleg még most is van: Iskenderun 1624-1628. évi vámnaplóján dolgozom, mert F. Braudel és R. Romano professzor urak Párizsban ki akarják adni, ugyanis Makkai ur, aki Párizsban járt a télen, említette nekik, hogy ezen dolgozgatok. Most azt kéri, hogy őszre fejezzem be, de nem tudom hogyan sikerül. Éppen tegnap tárgyaltam R. Romano professzorral, aki az Akadémia és a Kulturális Kapcsolatok Intézete vendégeként jött ide két hétre.

Sajnos, hogy ez a munka és a betegeskedésem annyira elvette minden időmet, hogy a budai szandzsák tahrir defterével nem is tudtam foglalkozni. De ezt az iszkenderuni vámnaplót meg kellett csinálnom, mert a francia kulturális kapcsolatok, most annyira erősödtek, hogy például az én ~~kis~~ megjelenendő könyvem után még több magyar szerzőtől is ki akarnak adni könyvet.

Hogy tetszik lenni és hogy van Professzor ur kedves családjá? Professzor ur meggyógyult már teljesen? Nem volt az egy veszélytelen betegség és igen sokat aggódtam Professzor urért.

Kérem tisztelettel Professzor urat sziveskedjék megmondani Necat Beynek, hogy Fekete professzor ur könyvét hamarosan el fogom küldeni, élnézését kérem, amiért eddig nem tudtam küldeni. A Hinz professzor ur címére küldöm, Ő majd továbbítja /így beszéltük meg, csak kérem Necat Beyt írjon erről Hinz professzornak, ha még nem írt volna/. Necat Bey cikkét, mely nagyon tanulságos örömmel vettem, nagyon köszönöm, majd írni fogok Neki is rövidesen. A sok idővesztés miatt most annyira megkeveredtem, hogy nem is tudom hirtelen mi dolgokat kell sürgősen megtennem. Cengiz Beynek is ígértem egy különnyomatot majd elküldöm, addig is szeretettel üdvözlöm.

Ölyan sok kedves emlék fűz Isztanbulhoz, Professzor ur nyugodt levegőjü kellemes otthona, a levéltári kedves ismerősök, ha minderre gondolok, összetódul a fejembe az a sok kedves arc akik meghitté tették számomra Isztanbult. Kérem méltóztassék átadni meleg üdvözlétem Mithat Beynek, Rouf Beynek Turgud Beynek /tovább már nem fárasztom Professzor urat/.

Kézcsókjaim tolmácsolását kérve, Professzor urat meleg szeretettel és őszinte tisztelettel üdvözli

Káldy-Nagy Gyula